

IN DEZE NIEUWSBRIEF

EUROPEES VAKBONDSNIEUWS

Europees vakbondswerk en blootstelling aan kankerverwekkende stoffen: zo helpen we mekaar!

23 juni publieke diensten actiedag

1

2

NIEUWS UIT EUROPA

Dezelfde vaardigheden, fysieke inspanning en hetzelfde opleidingsniveau: toch verdienen vrouwen zo'n 800 euro minder dan mannen in de Duitse productiesector

Internetconsultatie over een digitale heffing geopend

Het digitale tijdperk in Europa: Digital Services Act en Digital Markets Act

Hoe gaat het nu met de Conferentie over de toekomst van Europa?

Brede CAO in Oostenrijk over maskervrij pauzes en COVID-19-testen

Linktip grensarbeid:

2

3

3

4

5

5

VERDIEPING

Webinar over de Europese Pijler van Sociale Rechten en de Social Summit

5

INTERNATIONAAL

2021: Internationaal jaar voor de uitbanning van kinderarbeid

7

AGENDA

8

EUROPEES VAKBONDSNIEUWS

Europees vakbondswerk en blootstelling aan kankerverwekkende stoffen: zo helpen we mekaar!

Eind 2019 wist de FNV te bewerkstelligen dat er voor Dieseluitstoot een wettelijke grenswaarde werd vastgesteld. Die grenswaarde is belangrijk want vele duizenden werknemers worden dagelijks blootgesteld aan te hoge blootstelling aan deze kankerverwekkende stof. Sinds 2019 moet die uitstoot onder de 10 microgram blijven, waardoor de blootstelling aan deze stof flink vermindert: werkgevers zullen maatregelen moeten treffen om onder deze norm te komen en te blijven. Onze dieselgrenswaarde is op dit moment de laagste in Europa. De Europese en Duitse norm ligt momenteel 5x hoger, dus we geven hiermee het goede voorbeeld: dieselrook is kankerverwekkend en Europa zal dan ook verder moeten verlagen, zodat werknemers in andere Europese landen ook beter beschermd worden tegen dit gevaar.

We hebben onze strenge grenswaarde natuurlijk gedeeld met onze vakbondscollega's in het buitenland en uitgelegd hoe de FNV dit heeft aangepakt. En gelukkig hebben de Deense vakbonden ons voorbeeld gevolgd. Binnenkort zal ook in de Deense wet een grenswaarde staan van 10 microgram. De Denen doen er bovendien een schepje bovenop, of liever gezegd, ze halen er een schepje vanaf: in 2024 verlagen zij naar 5 microgram. En dan kunnen wij weer leren van de Denen!

De Denen gaan ervan uit dat de komende jaren gebruik van fossiele brandstof sterk zal verminderen en een hele lage grenswaarde dwingt bovendien bedrijven om oude dieselmotoren snel te vervangen voor schone elektromotoren en uitstoot te minimaliseren. Zo helpen we mekaar in Europees verband de werkplek en het milieu gezonder en schoner te maken. Ook in Slovenië trachten bonden ons pad te volgen. Tevens is dit voor de Europese Commissie het signaal dat de Europese grenswaarde inmiddels te hoog is. We helpen dus ook echt het Europees niveau van uitstoot en blootstelling te verlagen. Kanker krijgen door werk: het is onacceptabel en we gaan door om Europa veiliger en gezonder te maken! Wordt vervolgd.

23 juni publieke diensten actiedag

23 juni is de internationale dag van de Verenigde Naties voor publieke diensten. EPSU onze Europese koepel voor werkenden in de publieke sectoren gebruikt deze dag om aandacht te vestigen op de positie van werkenden in de publieke sectoren.

Na maanden van steggelen lijkt een compromis, over de conferentie die moet gaan over de toekomst van Europa, binnen handbereik. Bij de verdeling van de belangrijke posten in de zomer van 2019 (de Europese baantjescarousel) was afgesproken dat de christendemocraten de voorzitter van de Europese Commissie mochten leveren. De sociaaldemocraten kregen de voorzitter van het parlement en de derde partij -de liberalen - zouden de voorzitter van de commissie die zich over veranderingen in de Europese Unie zou gaan buigen, mogen benoemen.

De eerste twee kwamen volgens afspraak (met horten en stoten) tot stand. Ursula von der Leyen werd voorzitter van de commissie en David Sassoli de man met de hamer in het Europees Parlement. Maar Guy Verhofstadt, de door de liberalen naar voren geschoven kandidaat voor de speciale commissie, moest wachten.

Eerst moest er een taakomschrijving komen, maar bovenal moesten de Europese leiders hem accepteren. En dat lag moeilijk, omdat de Belg een uitgesproken voorstander van een federaal Europa is. "Europeser dan Verhofstadt worden ze niet gemaakt", zo omschreef een diplomaat hem.

En dus schoven de leiders de voormalige premier van Denemarken Helle Thorning-Schmidt naar voren als hun kandidaat om het geheel te leiden.

En dus?

Worden ze het allebei. Een duobaan. Co-voorzitterschap - niet de ideale oplossing, zeggen alle politici die er bij betrokken zijn, maar wel een werkbare manier. En vooral een manier om te voorkomen dat het parlement in het stof moet bijten voor de regeringsleiders.

De partijen zijn het zat om telkens weer naar de pijpen van de premiers te dansen en zijn vooral niet vergeten dat in die zomer van 2019 het parlement door de leiders vakkundig buitenspel werd gezet met de onverwachte benoeming van Ursula von der Leyen.

Het parlement begint de rug weer een beetje te rechten. Eind vorig jaar zorgde ze voor veel politieke discussie, met zelfs steun van premier Rutte, bij de gesprekken over de begroting en welke voorwaarden aan het verkrijgen van financiële steun konden worden verbonden.

Bij de Brexitonderhandelingen kon het parlement meekijken, maar was de macht uiteindelijk beperkt. Maar het principe bevalt wel. Een speciale rapporteur of een speciale stuurgroep dat intensief betrokken is, zodat het politieke geluid uit het parlement ook gehoord wordt.

Er zijn nu plannen om ook bij de verdeling van het coronageld (die pot met 750 miljard euro) op die manier te opereren. Dus gezocht: een rapporteur coronageld.

NIEUWS UIT EUROPA

Dezelfde vaardigheden, fysieke inspanning en hetzelfde opleidingsniveau: toch verdienen vrouwen zo'n 800 euro minder dan mannen in de Duitse productiesector

De afgelopen acht jaar is de loonkloof tussen man en vrouw in Europa met maar 1% verkleind. Het EVV heeft geconstateerd dat indien er geen bindende wetgeving verschijnt, vrouwen in de Europese Unie nog minstens honderd jaar zullen moeten wachten voordat zij hetzelfde loon verdienen als hun mannelijke collega's. De loonkloof in de EU namelijk nog steeds gemiddeld 16%. Hoe groot het verschil precies is, hangt erg af van de individuele lidstaten en van de verschillende sectoren.

Uit een recente inzage van het EVV en IndustriAll blijkt dat er bijvoorbeeld in de Duitse industriële sector enorme verschillen bestaan in lonen tussen mannen en vrouwen. De Europese vakbondsfederatie heeft gekeken naar verschillende banen die als gelijkwaardig werk worden beoordeeld.

Om gelijkwaardig werk in te schatten kijkt men naar een aantal criteria, waaronder de mechanische vaardigheden die nodig zijn om het werk uit te voeren, de opleiding die nodig is om het werk goed te kunnen doen, het vermogen om voorkomende problemen op te lossen, en het verantwoordelijk kunnen omgaan met goederen en bepaalde apparatuur op de werkplaats. Andere belangrijke criteria zijn de fysieke inspanningen die het werk vereist en de mate van de blootstelling aan fysieke en veiligheidsrisico's, zoals bijvoorbeeld gevaarlijke stoffen of hard geluid. Zo blijkt dat mannen die in autofabrieken werken, maandelijks gemiddeld 834,- euro bruto meer verdienen dan vrouwen die huishoudelijke apparaten produceren. In Roemenië is dit verschil 244,- netto.

De uitkomsten van de casus laten duidelijk zien dat de loonkloof tussen man en vrouw berust op groot onderliggend probleem: de manier waarop men werk inschat voor mannen en vrouwen. Schijnbaar wordt dit op een verschillende manier voor man en vrouw gedaan. Aan banen die vooral door vrouwen verricht worden, wordt minder waarde toegekend dan aan de banen die meestal worden uitgevoerd door mannen. Andere ondergewaardeerde beroepen die door vrouwen gedomineerd worden zijn bijvoorbeeld banen in de schoonmaak en in de zorg. Er dus is sprake van een diepgewortelde vooringenomenheid wanneer men kijkt naar de waarde van werk. De algemeen secretaris van IndustriAll, Judith Kirton-Darling, zegt hierover:

“Het is onacceptabel dat vrouwen die in onze industrieën dezelfde soort banen vervullen, in vergelijking minder worden betaald dan hun mannelijke tegenhangers. Vrouwelijke werknemers zouden in heel Europa, ongeacht in welke sector dan ook, niet langer moet wachten op loontransparatie en een eerlijke beloning”.

Loontransparantie is momenteel een belangrijk onderwerp in de Europese Unie. Twee weken geleden lanceerde het EVV een social-media actie om Ursula von der Leyen, Frans Timmerman en Helena Dalli te attenderen op de beloofde [Pay Transparency richtlijn](#). Von der Leyen, de voorzitter van de Europese Commissie heeft vorig jaar beloofd om in de eerste honderd dagen van haar mandaat met een voorstel voor een richtlijn te komen.

Dit termijn is inmiddels verstreken en het onderwerp lijkt verdwenen te zijn van de agenda. De richtlijn zou ervoor zorgen dat werknemers en werkgevers toegang krijgen tot de informatie over de criteria die verschillende loonniveaus bepalen. Op die manier wordt het duidelijk wie welk salaris verdient, zodat op de meeste werkplekken en in de meeste bedrijven de geheimzinnig hier omheen verdwijnt. Zo zou het voor werknemers bovendien veel makkelijker worden om te onderhandelen over een eerlijk loon voor hetzelfde werk. Een voorbeeld uit de praktijk is Denemarken, waar de loonkloof in duizend bedrijven met 7% kromp toen zij verplicht loontransparantie moesten garanderen. In Portugal zijn werkgevers verplicht om informatie te verschaffen over de gemiddelde salarissen, mede hierdoor is de loonkloof tussen man en vrouw relatief klein. Een ander land dat goed scoort is Frankrijk, waar de wet voorschrijft dat de loonkloof tussen man en vrouw tijdens onderhandelingen wordt besproken door sociale partners.

Naast het feit dat nationale en Europese vakbonden aandacht blijven vragen voor de vooralsnog uitblijvende richtlijn zijn het natuurlijk ook Europarlementariërs die druk uitoefenen op de Europese Commissie.

Internetconsultatie over een digitale heffing geopend

De digitale interne markt is een van de speerpunten van de Europese Commissie onder Von der Leyen. De digitalisering stelt de lidstaten voor een aantal problemen, een daarvan is de manier van belastingheffing. Het traditionele uitgangspunt bij belastingheffing in winstbelasting is dat de winst wordt belast daar waar waarde wordt gecreëerd, vaak dus de plek waar bedrijven fysiek gevestigd zijn. In de digitale tijd is dit uitgangspunt minder voor de hand liggend. Zelfs zonder fysieke aanwezigheid kan er een enorme waarde worden gecreëerd. Een bijkomend probleem is dat de digitale markten vaak gedomineerd worden door een aantal supergrote en machtige bedrijven. De marginale effectieve belastingdruk is van de digitale bedrijven een stuk lager. Kortom de Commissie vraagt zich af of de huidige belastingsystematiek nog wel passend is, ook de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zijn bezig met aanpassingen aan het internationale belastingstelsel. In OESO verband is echter instemming van alle deelnemende partijen nodig, vandaar dat de Commissie in Europa het voortouw probeert te nemen.

Er is nu een [publieke raadpleging](#) geopend (18 januari- 12 april) over een digitale heffing. De Commissie is van plan om met een voorstel voor een digitale heffing in 2021 te komen en de input uit deze consultatie zal daarin worden meegenomen.

Het digitale tijdperk in Europa: Digital Services Act en Digital Markets Act.

Op 15 december 2020 heeft de Europese Commissie met twee wetvoorstellen gepubliceerd: een Digital Services Act en een Digital Markets Act. De laatste twintig jaar heeft er in Europa een enorme digitalisering plaatsgevonden. Sinds het begin van de covid-19 crisis is het aantal thuiswerkers van 5% naar 50% gestegen. Meer dan ooit tevoren zijn we afhankelijk van digitale diensten waardoor we nu vanuit huis ons werk en school kunnen blijven uitvoeren. Omdat de overgang naar digitaal zo snel is gegaan, is het van belang dat er in de Europese Unie een inhaalslag gemaakt wordt. De overgang naar een digitale omgeving brengt allerlei risico's met zich mee. Denk bijvoorbeeld aan hoeveel invloed en macht bedrijven als Facebook, TikTok, of Amazon inmiddels hebben opgebouwd.

Naast de European Green Deal, is de digitale transitie ook een fundamenteel onderdeel van de Europese visie voor na de covid-19 crisis. Wat zijn de gewenste doelen van deze twee initiatieven? Ten eerste wil men een veiligere digitale ruimte creëren. Omdat het internet ongekende mogelijkheden met zich meebrengt, is het belangrijk dat de gebruikers vertrouwen hebben in de veiligheid van online platforms. Denk aan het waarborgen van privacy en het beschermen van je data. Daarnaast wil men innovatie, groei en competitie in de Europese Markt stimuleren. Om dit te kunnen bereiken zullen digitale diensten en markten dus beter gereguleerd moeten worden.

De [Digital Services Act](#) zal ervoor zorgen dat aanbieders verantwoordelijkheid nemen voor de diensten die zij aanbieden en aansprakelijk zijn als zij bijvoorbeeld illegale inhoud delen. Het komt teveel voor dat er op websites illegale inhoud staat, of dat er producten aangeboden worden die niet voldoen aan de wetgeving die we voor producten in de winkel wel hebben. Dat moet veranderen op Europese schaal. Burgers moeten zich veilig kunnen voelen als ze gebruik maken van digitale diensten en zich niet hoeven af te vragen of aanbieders zich wel houden aan regels over data en privacy.

De [Digital Markets Act](#) garandeert dat grote bedrijven succesvol zaken mogen doen in Europa, maar dat deze bedrijven wel een lijst met do's en don't's moeten respecteren om zo ook eerlijke concurrentie te waarborgen. Omdat er op dit moment maar een paar online giganten een groot deel van de digitale economie in handen hebben en als een soort poortwachters fungeren, is het voor nieuwkomers vrijwel onmogelijk om met hen te concurreren. Veel bedrijven zijn afhankelijk van deze poortwachters en zouden niet eens opgemerkt worden als zij hun diensten via een andere manier aan zouden bieden.

De wetsvoorstellen zijn besproken tijdens de plenaire vergadering van het Europees Sociaal en Economisch Comité en de voorzitter, Christa Schweng zegt hierover het volgende:

“We zijn toe aan een Europese benadering van de digitalisatie waarin de mens centraal staat. Zonder het vertrouwen van burgers en bedrijven, zullen de kansen die de digitalisering bieden niet benut worden. Het is belangrijk om een echte Europese Dataspace op te bouwen, waarin onze gegevens beschermd worden en onze privacy gewaarborgd wordt. In de wereldwijde digitale handel zullen we Europese technologische soevereiniteit moeten opbouwen”.

Margrethe Verstager, de portefeuillehouder van digitalisering en tevens vicevoorzitter onderstreepte dat het fundamentele punt is dat de markt ons als consumenten dient en dat we technologie willen waarop we echt kunnen vertrouwen.

Hoe gaat het nu met de Conferentie over de toekomst van Europa?

De vorige Commissievoorzitter Juncker schetste in maart 2017 vijf scenario's van hoe de Europese Unie zich verder moest ontwikkelen. Er zou een discussie moeten plaatsvinden tussen de lidstaten en de Europese instellingen over de Europese samenwerking in de breedste zin van het woord. Vervolgens kwamen Duitsland en Frankrijk in november 2019 met een zogenaamde [non-paper](#) over de Conferentie: wat zouden de belangrijkste vragen moeten zijn, en welke principes zijn daarbij belangrijk. Bij de vorming van de Europese Commissie in de zomer van 2019 is ook besloten dat de christendemocraten de Voorzitter van de Europese Commissie mogen leveren (Von der Leyen), de sociaaldemocraten de voorzitter van het Europees Parlement (Sassoli) en de liberalen zouden de te houden Conferentie voorzitten. De Belgische Verhofstadt werd naar voren geschoven maar dat viel bij meerdere partijen niet zo goed in de aarde. Er ontstond gesteggel over eigenlijk alles: wie zit de conferentie voor, waar gaat de conferentie eigenlijk over, op welke manier gaat er gewerkt worden....

De Commissie, [Europees Parlement](#) en de [Raad](#) bepaalden achtereenvolgens hun standpunt en zijn vervolgens in onderhandeling gegaan over de diverse onderwerpen. Het EVV, de Europese vakbondskoepel, heeft er stevig voor gepleit om [sociaal Europa als onderwerp te agenderen](#) en ook om sociale partners te betrekken bij de discussie over de toekomst van Europa. De [Nederlandse overheid](#) steunt in principe het idee van de conferentie als een manier om Europa dichtbij de burgers te brengen. Maar in realiteit wordt het gezien als een soort overbodig praatcircuit. Het blijft belangrijk want de vorige Conventie onder leiding van voormalige Franse president Giscard d'Estaing resulteerde uiteindelijk wel in een nieuw Verdrag. Uiteindelijk kwam er een referendum en stemde de meerderheid van de Nederlandse (en Franse) bevolking tegen. Het is dus wel degelijk van belang om deze conferentie serieus te nemen al was het maar omdat er ook besproken gaat worden welke onderwerpen op Europees niveau geregeld zouden moeten worden en welke niet.

Het was de bedoeling dat de conferentie over de toekomst van Europa op 9 mei 2020 zou beginnen, uiteraard is dat door de COVID-19 crisis niet mogelijk gebleken. Het EP heeft de liberale oud-premier van België Guy Verhofstadt naar voren geschoven als voorzitter van de conferentie, voor de lidstaten is dit een brug te ver, zij komen met de sociaaldemocratisch oud-premier van Denemarken Helle Thorning-Schmidt. De bedoeling is dat de conferentie één jaar tot twee jaar zal duren en zich zal buigen over diverse Europese onderwerpen van defensie en buitenlandse samenwerking, tot migratie van de Euro tot zorg en klimaat. Het wordt een ingewikkelde exercitie aangezien niet alleen de Brusselse instellingen meedoen maar ook nationale parlementen, belangenorganisaties en natuurlijk ook de burger. Uiteindelijk moet de conferentie Europa dichtbij de burger brengen en steun vergaren voor het Europese project. In dit geval is de aanloop naar de conferentie en het institutionele gekibbel al niet fraai.

Brede CAO in Oostenrijk over maskervrij pauzes en COVID-19-testen

In Oostenrijk is onlangs een overeenkomst in de brede sociale dialoog gesloten: ÖGB en de Economische Kamer (werkgeversorganisatie in Oostenrijk met verplicht lidmaatschap) hebben overeenstemming bereikt over een "Algemene Collectieve Overeenkomst" om pauzes van het dragen van maskers op de werkplek en COVID-19-testen tijdens het werk te regelen. Het is de eerste algemene cao sinds 1978 (laat ook het belang van de sociale dialoog zien, zo benadrukken onze Oostenrijkse collega's).

De Algemene CAO is van toepassing op alle bedrijven die worden vertegenwoordigd door de Economische Kamer (75% van de werknemers in Oostenrijk). ÖGB voert besprekingen met vrijwillige werkgeversorganisaties en de Landbouwkamer om volledige dekking voor alle werknemers te bereiken. De Kamer van Landbouw heeft haar steun al uitgesproken.

De Algemene CAO is een noodzakelijke aanvulling op de wettelijke bepalingen. Hoofdafspraken:

Testen:

- De tijd die wordt besteed aan verplichte COVID-19-tests, moet als werktijd worden beschouwd. Als er geen tests worden afgelegd in bedrijfsfaciliteiten, moeten werknemers met betaald verlof worden gestuurd.
- Vrijwillige test moet buiten werktijd worden afgelegd. Als dit niet mogelijk is, kunnen werknemers maximaal één keer per week betaald verlof opnemen. Werknemer en werkgever moeten het eens worden over de exacte datum.
- Afspraken op bedrijfsniveau die gunstiger zijn voor de werknemer blijven intact.
- Werknemers kunnen op geen enkele manier worden ontslagen of bestraft vanwege een positieve test.

Maskervrije tijd:

- Werknemers die verplicht zijn maskers te dragen, kunnen hun masker nu om de drie uur gedurende tien minuten afzetten. In deze tijd kunnen geen taken worden uitgevoerd waarvoor het dragen van maskers vereist is. Het is mogelijk dat werkonderbrekingen en maskervrije tijd samenvallen.
- Dit zou verlichting moeten brengen, vooral voor de vele werkenden die de hele dag maskers moeten dragen.

[Bijgevoegd](#) de Engelse samenvatting van de Algemene Oostenrijkse cao.

Linktip grensarbeid:

Lees verder:

www.grenswerkersaanbevelingen.nl

VERDIEPING

Webinar over de Europese Pijler van Sociale Rechten en de Social Summit

Het Portugees voorzitterschap van de Europese Unie staat in het teken van de implementatie van de Europese Pijler van Sociale Rechten (EPSR). Deze pijler werd opgericht tijdens de Gothenburg Summit, onder de Commissie-Juncker in 2017 en bestaat uit [twintig beginselen](#). Op 26 januari organiseerde de werknemersgroep van het Europees Economisch en Sociaal Comité (EESC) een Webinar over het actieplan van de Europese Pijler van Sociale Rechten. Tijdens de bijeenkomst lag de focus op de voornaamste uitdagingen die via het beloofde actieplan aangepakt moeten worden. Ook werd er gekeken naar wat de verwachtingen van de [Social Summit](#) zijn die in Mei zal plaatsvinden in Porto. Het digitale evenement werd bijgewoond door Eurocommissaris Nicolas Schmit, S&D Europarlementariër Iratxe Garcia Perez, de voorzitter van de werknemersgroep van het Europees Sociaal en Economisch Comité, Oliver Röpké en de Portugese staatssecretaris van werkgelegenheid.

Miguel Cabrita. Jacki Davis, een bekende Europa-journaliste, opende het gesprek met de volgende vraag:

- *Wat zijn de belangrijkste uitdagingen die het actieplan en de Sociale Top zullen aanpakken?*

Volgens staatssecretaris Cabrita moeten we de pandemie onder controle krijgen, de dringende problemen van nu tackelen en ons tegelijkertijd op de toekomst richten. Veel mensen zijn hun kwijtgeraakt door de gevolgen van covid-19, voornamelijk de mensen met preciaire banen. We zullen ons richten op het creëren van nieuwe banen, maar de crisis mag niet de aanleiding zijn voor het verlagen van de kwaliteit van het werk. Eurocommissaris Schmit stemt in met de zaken die op korte en op lange termijn prioriteit hebben, maar herinnert ons eraan dat de Europese Pijler al op de agenda stond vóórdat de crisis uitbrak.

De werkelijkheid voor de crisis was namelijk niet veel beter: 100 miljoen Europeanen liepen al het risico om onder de armoedegrens te leven. Door covid-19 is dit aantal gestegen en neemt armoede verder toe. De crisis vraagt om een verandering van mentaliteit en beleid, die sociale investeringen, digitalisering en een verduurzaming van de economie vereisen.

De wereld van werkenden is compleet veranderd sinds de crisis en we willen een werkend Europa waar technologie niet domineert, maar ons helpt. De Porto Summit zal een belangrijke bijeenkomst zijn om een nieuws sociaal contract voor de toekomst te lanceren.

Volgens Iratxe Garcia Perez (S&D) is het hoog tijd om de twintig beginselen naar een concreet actieplan te vertalen en om voorstellen te doen aan de Europese Commissie. Het voorstel voor een hoger minimumloon is hier een voorbeeld van. De overgang van de Pijler naar concrete acties zal er tevens voor zorgen dat de Europese burger de Pijler begrijpt wat het belang ervan inziet.

Oliver Röpké (EESC) is uit zich enthousiast over het werkprogramma van het Portugees voorzitterschap. Volgens hem weerspiegelt het precies wat we nodig hebben om uit deze crisis te komen. Na de gevolgen van de financiële crisis zijn we het erover eens dat bezuinigen niet de juiste oplossing zijn. We zien een verandering van paradigma en de vraag naar een nieuw aanpak. Deze veranderingen moeten erkend worden bij het maken van Europees beleid. De covid crisis brengt, paradoxaal genoeg, nieuwe kansen met zich mee. De grootste uitdaging is dat iedereen in Europa begrijpt dat er zonder sociaal herstel, geen economisch herstel bestaat". Na de crisis zullen sociale rechten op dezelfde rang moeten staan als economische vrijheid.

- *Een nieuw sociaal contract, hoe ziet dat eruit?*

Oliver Röpké benadrukt dat het versterken van de sociaal dialoog en het betrekken van sociale partners fundamenteel is om dit plan uit te kunnen voeren. Alleen als we alle betrokkenen aan boord hebben, zal dit plan kunnen werken. The Green Deal is een sociale deal, maar alleen als werknemers ook meedoen. Om armoede te bestrijden zullen lonen moeten stijgen naar eerlijk, degelijke lonen. Ook zou de Europese Unie een rol moeten spelen bij het vaststellen van minimum standaarden voor mensen met een uitkering. Een actief arbeidsmarktbeleid zal helpen om mensen snel weer aan het werk te krijgen.

Voor Nicolas Schmit betekent dit in de eerste plaats een eerlijke verdeling van rijkdom. Dit begint bij eerlijke lonen. Terwijl aandeelmarkt exploderen, zijn lonen gestagneerd. Onze markt is gefinancieeliseerd en dit moet anders. Alleen door sterkte collectieve onderhandelingen kan de verdeling weer in balans komen. Op de tweede plaats staan sociale investeringen.

Door de bezuinigingen die na de financiële crisis zijn doorgevoerd, zijn onze sociale voorzieningen verwaarloosd. Kijk maar eens naar de zorg: er is een tekort aan werknemers en zorgmedewerkers worden onderbetaald. Sociale investeringen zullen hersteld moeten worden. Onderwijs hoort daar ook bij. Ten derde, betekent dit eerlijke kansen voor iedereen. Een richtlijn voor kwetsbare kinderen zal ervoor zorgen dat alle kinderen eerlijke kansen krijgen. Als laatste, de sociaal dialoog. We zijn van een economie voor belanghebbenden in een economie van aandeelhouders terecht gekomen. De rol van de burgers en de sociale partners moet benadrukt en hersteld worden.

De Europese Pijler is geen juridisch document, het is een politiek document. Het schept een kader waarin nieuw beleid tot stand moet komen. Sommige beginselen hebben wettelijke initiatieven nodig, zoals bijvoorbeeld het instrument voor minimumlonen. Ook zal er iets nodig zijn voor platform werkers. Natuurlijk hangt er veel af van de lidstaten, die een grote verantwoordelijkheid dragen om richtlijnen te volgen. Miguel Cabrita erkent dat het uitwerken van het actieplan is een grote uitdaging is. Er bevinden zich grote verschillen binnen de 27 lidstaten en het is een lastige tijd voor ieder land. Uiteraard willen we dat de Pijler dient om concreet beleid uit te werken en dat het niet alleen bij een discussie blijft, zoals in het verleden. Tijdens de Porto Summit streven we ernaar om een brede consensus te bereiken en verschillende belanghebbenden te betrekken. Het zal een groot succes zijn als we allen achter de principes en de implementatie van de Pijler komen te staan.

Iratxe Garcia Perez: Als we deze crisis vergelijken met de voorgaande crisis hebben we met een ander pakket te maken. De Pijler biedt de kans om de sociale dimensie in Europa te garanderen. We hebben de middelen, het is alleen een uitdaging is om deze middelen op een goede wijze te gebruiken. We hebben het over verduurzaming en digitalisering, maar de sociale dimensie hoort hier absoluut bij. Het is dus essentieel om voor de Porto Summit een routekaart te creëren. Deze routekaart biedt een totaal plaatje: het weergeeft de bindende en niet-bindende wetsvoorstellen, het budget, de maatregelen die op korte en lange termijn nodig zijn en de verschillende verantwoordelijkheden van instituten, de burgermaatschappij en de vakbonden. Gelukkig hebben we nog genoeg tijd om te debatteren en ideeën uit te wisselen over hoe deze routekaart eruit zal zien.

Wilt u de hele Webinar terugzien? Dat kan [hier!](#)

INTERNATIONAAL

2021: Internationaal jaar voor de uitbanning van kinderarbeid

De Verenigde Naties (VN) hebben 2021 uitgeroepen tot het internationale jaar voor de uitbanning van kinderarbeid. Volgens FNV is het niet mogelijk kinderarbeid uit te bannen zonder ook te zorgen voor Decent Work voor iedereen. Daar hoort naleving van vrijheid van organisatie en onderhandelingen voor werknemers bij, net als universele sociale bescherming en gratis kwaliteitsonderwijs voor alle kinderen. Alleen zo kan voldaan worden aan VN Duurzame Ontwikkelingsdoelstelling (SDG) 8.7, de volledige uitbanning van kinderarbeid in 2025.

Fundamentele ILO-normen

Het recht van kinderen op bescherming tegen uitbuiting is verankerd in Conventie 182 van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO), die is inmiddels geratificeerd is door elke ILO-lidstaat. Slechts 14 landen moeten de ILO Conventie 138 voor de minimumleeftijd om te werken nog ratificeren en de druk om dit te doen zal dit jaar toenemen. Deze twee conventies zijn onderdeel van de 8 fundamentele ILO-normen.

Duurzaamheid in de mondiale productieketens

Het verplicht stellen van 'due diligence' in mondiale toeleveringsketens, ook in de landbouw, waar meer dan 70% van de kinderarbeiders werkt, is ook essentieel om kinderuitleiding te beëindigen.

Uitbanning kinderarbeid loopt terug door Covid-19

Er werd de afgelopen jaren veel vooruitgang geboekt, sinds 2010 is kinderarbeid wereldwijd met 38% afgenomen volgens de ILO. Desondanks waren er vlak voor de uitbraak van de COVID-19-pandemie nog steeds meer dan 150 miljoen kinderen aan het werk in plaats van op school. Helaas is dat sinds de pandemie-uitbraak alleen maar weer toegenomen. Kinderarbeid komt in veel regio's voor, omdat er geen banen voor volwassenen zijn, onvoldoende investeringen gedaan worden in onderwijs en er een gebrek is aan sociale bescherming voor huishoudens. Scholen zijn door de COVID-pandemie gesloten. Werkgevers betalen geen fatsoenlijke lonen voor volwassenen, schenden werknemersrechten. Dit vergroot het risico dat de geboekte vooruitgang in terugdringing kinderarbeid volledig teniet wordt gedaan en een volgende generatie risicokinderen achterblijft.

Universele sociale bescherming helpt tegen kinderarbeid

Veel landen hebben sociale bescherming verhoogd als reactie op de crisis, maar de inspanningen waren ongelijk en in veel lage-inkomenslanden ontbraken de fiscale middelen om hier genoeg aan te doen. Daarom is het creëren van een wereldwijde bodem voor universele sociale bescherming cruciaal. De ITUC stelt hiervoor een wereldwijd fonds voor sociale bescherming op te richten als een dringende eerste stap om een toename van kinderarbeid in ontwikkelingslanden te voorkomen.

Nederland

Ook Nederland heeft een plan opgesteld om dit jaar bij te dragen aan de uitbanning van kinderarbeid. Zij doet dat zowel door projecten te financieren als wel door internationaal lobby te voeren, bv als onderdeel van de [Alliance 8.7](#). Een voorbeeld van een project is "[Work, No Child's Business](#)", een coalitie van maatschappelijke organisaties, waar de AOb samen met EI (Education International) ook deel van uit maakt. Zij maken zich daarbinnen hard voor onderwijs, waardoor kinderen zich kunnen ontwikkelen zodat kinderarbeid geen ruimte meer krijgt. Dit in combinatie met het bevorderen van 2 fundamentele ILO-normen, namelijk vrijheid van vakbondsorganisatie en recht op collectieve onderhandelingen, ook wel bekend als 'enabling rights'.

FNV

Behalve AOb, zijn ook diverse FNV-sectoren actief bij de uitbanning van kinderarbeid door deel te nemen aan IMVO-convenanten. Een goed voorbeeld is [TruStone](#), IMVO-convenant voor de duurzame winning van natuursteen waar FNV Bouw bij is aangesloten. Met de deelnemende bedrijven bevorderen ze z.g. "Child Labour Free Zones" in landen waar natuursteen gewonnen wordt zoals bv India.

AGENDA

ETUC/ETUI - Conference "Towards a new socio-ecological contract"

DATUM: Woensdag/Vrijdag 3-5 Februari 2021

Let op: Dit is een digitale workshop via Zoom.

Organisatie: European Trade Union Institute (ETUI), European Trade Union Confederation (ETUC).

Verdere [Informatie](#)

Aanmelden - [hier](#)

Volg FNV Europa op Twitter:

Volg ons op Twitter @EuropaFNV

FNV, Team Europa en Internationale Zaken van de Beleidsadviesgroep

Postbus 9208 | 3506 GE Utrecht

T: +31 (0)88-3681432 | europanieuws@fnv.nl